

man end vender og drejer det, i de kommende 10 Aar eller saa længe, man overhovedet har tænkt, at denne Lov i det længste skulde leve, dog bliver det normale. Jeg vil indrømme, at man efter Ændringsforslag Nr. 48 vil kunne udelukke Virksomheder, der maa anses for at være særlig skadelige for de paagældendes Sundhed. Men man vil ogsaa kunne udelukke disse 12—14 Aars Børn fra saadant Arbejde i Henhold til andre Bestemmelser i Loven, og ikke alene disse, men ogsaa unge Mennesker og Kvinder, hvis det viser sig, at Virksomheden er særlig sundhedsfarlig. Fra Udvalgsflertallets Side vil man vel indvende, at saaledes lyder Bestemmelsen ikke, den siger netop, at et saadant Arbejde kan tillades, hvor den paagældende Art af Virksomhed ikke i nogen Henseende kan anses for skadelig for Børnene. Der skal, kan man sige, være en vis Opfordring af pædagogiske Grunde, som ogsaa den ærede Ordfører nævnte, til at lade dem arbejde; men i Praksis vil man sikkert sige saaledes: Der er ingen særlige Grunde, der tale derimod, hvorfor skulle de saa ikke have Lov dertil? Det vil være let at føre en hel Række Grunde i Marken for dem, der ere interesserede i et saadant Børnearbejde, og baade af de Oplysninger, vi have faaet om Børnearbejde, og efter Henvendelserne til Udvalget og Rigsdagen kunne vi være temmelig sikre paa, at det kun vil blive i saadanne Tilfælde, hvor disse Børns Arbejde paaviseligt er forbundet med Fare, at det vil blive forbudt. Det nytter ikke her at henvise til, at baade Arbejdsraadet og Ministeren skulle træffe Bestemmelsen, og at Arbejderne ere repræsenterede i Raadet. Jeg tillægger dette ganske vist en overordentlig stor Betydning; men jeg maa gøre opmærksom paa, at Raadet er et Organ, hvor Arbejdernes Repræsentanter ere i afgjort Mindretal og derfor ikke kunne modsætte sig Beslutningerne, og hvor man, naar man har Loven for sig, maa være betænkelig ved at forbyde Børn under 14 Aar at arbejde i Tilfælde, hvor man ikke kan anføre ganske specielle Grunde derfor. Naar jeg har Valget mellem at lade Bestemmelsen staa der eller, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) ønskede, at flytte den, saa ønsker jeg naturligvis helst, at den bliver staaende her bagved, fordi jeg da kan betragte det som et Løfte om, at man ved Lovens Revision om 10 Aar i hvert Fald vil gaa til Lovforslagets oprindelige Bestemmelse. Det gør mig, som sagt, ondt,

at den højtærede Minister har forandret Standpunkt. Han har jo i øvrigt saa mange Betingelser for at føre Lovforslaget igennem og da han forelagde Lovforslaget, slog han meget stærke Slag, idet han sagde, at selv om man fulgte dette Lovforslag, vilde man ikke paa noget Punkt komme videre end den allerede gældende Lovgivning i andre Kulturlande her i Europa. Naar det er Tilfældet, og det er 28 Aar siden, vi have lovgivet paa dette Omraade, burde man, synes jeg, have holdt stærkt paa Lovforslaget fra saadanne Autoriteters Side, som Ministeren er i dette Spørgsmaal. Det er jo ikke sikkert, at man fra Flertallets Side da ikke vilde have fulgt med, selv om der, hvad jeg erkender, har været store Vanskeligheder at overvinde, hvilket ogsaa har givet sig Udslag i selve Ændringsforslagene.

Jeg maa ogsaa gøre et Par Bemærkninger til mit Ændringsforslag under Nr. 20 om som et nyt tredje Stykke til § 4 at indsætte en Bestemmelse om, at Børn, der beskæftiges i Næringsvirksomheder, som ikke falde ind under denne Lovs § 1, første Stykke, ikke maa benyttes til erhvervsmæssigt Arbejde af nogen Art for andre end Forældre og Værger for det fyldte 12te Aar og ved Landbrug ej før det 10ende Aar tilligemed de øvrige Bestemmelser, som jeg ikke skal opholde Tiden med at oplæse, da de ville være ærede Medlemmer bekendte baade fra det nu foreliggende Forslag og fra det, der tidligere har været fremsat fra Socialdemokratiets Side. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at man i de Oplysninger, som fremkom fra Danmarks Lærerforening, har faaet at vide, at der f. Eks. i Kjøbenhavn, Frederiksberg og Sundbyerne arbejdede 22 pCt. af Børnene i de offentlige Skoler. Af dette Antal var 72 pCt. af de Drengene, der vare beskæftigede ved erhvervsmæssigt Arbejde, beskæftigede med Bygang, 19 pCt. med Fabrikarbejde. Af Pigerne var der 11 pCt., der arbejdede ved Fabrikker, 60 pCt. ved Husgerning og 28 pCt. ved Bygang. Det vil altsaa ses, at det Antal Børn, der ere beskæftigede ved de Virksomheder, som naturligt drages ind under denne Lov, er meget lille, og at der derfor er nogen Anledning til at indskrænke Børns erhvervsmæssige Arbejde ogsaa uden for det, som direkte kommer ind under denne Lovs § 1, første Stykke. Naar man har været saa beskedent, som jeg har været i dette Forslag, og sagt, at man ikke maa sætte sine Børn eller tage Børn til erhvervsmæssigt Arbejde, før de ere fyldte 12 Aar, og ikke